

opusdei.org

Komentar Evanđelja: "Pjesma božanske ljubavi"

Evanđelje za šestu nedjelju kroz godinu (ciklus C) i komentar.

Lk 6:17.20-26

Isus siđe s njima i zaustavi se na ravnu. I silno mnoštvo njegovih učenika i silno mnoštvo naroda iz cijele Judeje i Jeruzalema, iz primorja tirskog i sidonskog...

On podigne oči prema učenicima i govoraše:

Blago vama, siromasi: vaše je kraljevstvo Božje!

*Blago vama koji sada gladujete: vi
ćete se nasititi!*

*Blago vama koji sad plaćete: vi ćete se
smijati!*

*Blago vama kad vas zamrže ljudi i
kad vas izopće i pogrde te izbace ime
vaše kao zločinačko zbog sina
Čovječjega! Radujte se u dan onaj i
poskakujte! Evo, plaća vaša velika je
na nebu. Ta jednako su činili
prorocima oci njihovi!*

*Ali jao vama, bogataši: imate svoju
utjehu!*

*Jao vama koji ste sada siti: jadikovat
ćete i plakati!*

*Jao vama kad vas svi budu hvalili!
Tako su činili lažnim prorocima oci
njihovi.*

Komentar:

Čitanje Evandjelja ove nedjelje prikazuje nam ulomak koji je spada među najvažnije, ali i najiznenadnije dijelove cijeloga Isusova propovijedanja; blaženstva koja na paradoksalnom jeziku kojim su pisana žele poučiti što je istinska sreća za kojom žude svi muškarci i žene. Sveti Josemaria ovaj je ulomak opisao kao „pjesma božanske ljubavi“.[1] Štoviše, kako je to objasnio papa Franjo, „blaženstva su portret Isusa Krista, njegovoga životnog stila; ona su put prema istinskoj sreći, put kojim i mi također možemo ići uz Božju milost koju nam je dao“.[2] Luka opisuje Učitelja kako stoji na ravnu i propovijeda kraljevskim autoritetom. Zamislimo se kako smo uvučeni u mnoštvo i slušamo riječi koje su nam upućene.

„Blago vama, siromasi.“ Za kršćanina ovo siromaštvo nije nešto što se može

birati; bez njega niti smo učenici niti smo istinski sretni. Svi bismo ga morali živjeti na način na koji ga je Učitelj živio. A za življenje siromaštva usred svijeta sveti je Josemaria preporučivao: “preporučujem da štedite sami na sebi dok ste istovremeno velikodušni prema drugima. Izbjegavajte nepotrebnu potrošnju te luksuz i udobnost, što zbog hira što zbog taštine i sličnog. Ne stvarajte si potrebe.”[3] Suočeni sa sveprisutnim konzumerizmom svuda uokolo trebali bismo se često pitati jesmo li zaista nenavezani na materijalne stvari kojima se služimo: odnosno „putujemo li s malo prtljage“ kako bismo slijedili Isusa izbliza u cilju stjecanja „Kraljevstva Božjega“? Ako siromaštvo živimo ispravno, na taj ćemo način naučiti velikodušno brinuti o drugima, osobito siromašnjima, onima koji su u većoj potrebi i pored kojih nikad nećemo samo ravnodušno proći.

„Blago vama koji sada gladujete.“
Usred izobilja bogatih i sitih nema
mjesto za Boga i bližnje. Obrnuto,
onaj koji živi štedljivo i umjereno,
započinje s tim da bude „nasićen“
Bogom. To znači uživati zemaljska
dobra sa zahvalnošću i tako da nas
ona usmjeravaju prema većoj želji za
duhovna dobra. Blaženstvo nas
također poziva da živimo s
povjerenjem u božansku providnost.
Trudeći se steći što nam je potrebno
za naše življenje, istovremeno smo
spokojni zbog možebitnih neprilika
jer Bog nikad ne napušta svoju djecu.

Isus nam također govori da su
blagoslovljeni i oni koji sad plaču jer
će u budućnosti biti blagoslovljeni.
Kada kršćani nastoje slijediti Učitelja,
“počinju uviđati prisnu vezu križa i
uskrsnuća,”[4] kako je to napisao
Benedikt XVI. Sjedinjeni s Kristom
stječemo snagu koja nam je potrebna
kako bismo patnju preoblikovali u
otkupljujuću ljubav. Sudjelujemo u

radosti našega Gospodina koju osjećamo čak i usred njegove patnje, s obzirom da je kroz patnju stekao dar Duha Svetoga za nas i otvorio nam vrata Nebesa. S ovom nadom i utjehom kršćani tako postaju utjeha drugima; oni „su nepokolebljivi u nastojanju da sudjeluju u patnji bližnjih; ne bježe glavom bez obzira od bolnih trenutaka i situacija.“[5]

Na kraju, Isus naziva blagoslovljenima one koji su proganjeni i odbačeni zbog njegova imena. Naš ustrajan stav uzornog kršćanina može druge zapanjiti ili im dosadivati. No moramo biti hrabri kako bismo svojim ponašanjem bili odraz blagog lica Isusa Krista za kojim traga svaka osoba. Tako možemo slijediti savjet svetog Petra koji je uputio prvim kršćanima: *„Nego, morali i trpjeti zbog svoje pravednosti, blago vama! No ne bojte se njihova zastrašivanja i ne plašite se! Naprotiv, Gospodin – Krist neka*

vam bude svet u srcima vašim, te budite uvijek spremni na odgovor svakomu koji od vas zatraži obrazloženje nade koja je u vama., ali blago i s poštovanjem, dobre savjesti da oni koji ozloglašuju vaš dobar život u Kristu, upravo onim budu postićeni za što vas potvaraju “(1 Pet 3:14-16).

U biti, i u suprotnosti s onim što se često čini, naša radost nije utemeljena na posjedovanju neograničenih materijalnih dobara; niti je pak ona u stjecanju tuđeg odobravanja pod svaku cijenu. Točnije, naša radost proizlazi iz našeg poistovjećivanja s Kristom.